

[Ole M. Nielsen]

det var for noget, som var helt ude af trit med samfundets interesser og medarbejdernes interesser. Og der var i aktieselskabsbestyrelser efter min opfattelse også nogle meget kortsigtede krav om at have gode tal på bundlinjen på kort sigt hele tiden – ikke bare et spørgsmål om at investere på lang sigt, men man skulle præstere gode tal, og de skulle helst være bedre end alle konkurrenternes hvert kvartal, hvert halvår og hvert helår, og ikke noget med hvordan det så ud om 3 år.

Det er en helt forkert tendens i vores erhvervsudvikling, som ikke har en pind med demokrati eller ikkedemokrati på arbejdspladserne at gøre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Hr. Holger K. Nielsen har gjort det til en stur, stur nummer med de virksomheder, som tilsyneladende ikke kører så godt. Det er indrømmet. Der er nogle virksomheder, der kører mindre godt. Det behøver jo ikke at være, fordi der er en dårlig virksomhedsledelse; det kan også være, fordi virksomheden bliver udsat for en konkurrence, som den ikke kan klare.

Men én ting vil jeg gerne fremhæve, og det var faktisk også det, der kom frem fra hr. Ole M. Niensens side: Hvordan ser samfundsøkonomien ud i dag? Hvordan ser betalingsbalancetallene ud? Og så fremdeles. Er det takket være erhvervslivet? Det tror jeg det er, og jeg kan ikke forstå, hvorfor SF har sådan et enormt negativt syn på vores erhvervsliv.

Jeg synes også, vi savner en forklaring fra hr. Holger K. Nielsen om, hvordan det overmåde store demokrati, som hr. Holger K. Nielsen vil sætte i gang, skulle fungere. Skulle det fungere sådan, at der sad 30-40-50 mennesker i en virksomhed og ved flertalsbeslutninger hver dag traf afgørelse om, at de nu skulle lave den og den disposition i virksomheden? Så tror jeg hurtigt at hr. Holger K. Nielsen ville se nogle negative tal i regnskaberne og dermed en forøget arbejdsløshed, og det er vel ikke netop det, SF arbejder for her i Folketinget.

Formanden:

Fru Anne Birgitte Lundholt for en kort bemærkning, og så har jeg en forhåbning om snart at kunne give den næste ordfører ordet.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg skal love formanden, at den bliver kort. Nu er vi nemlig ved kernen af hele vores uenighed her: Hvad er både indflydelsen til ledelse og retten til at lede? Retten til at lede betyder jo ikke, at man ikke diskuterer med sine medarbejdere. Men jeg må indrømme, at med den opfattelse af ledelse, hr. Holger K. Nielsen fremsætter heroppe fra talerstolen, falder jeg hen i mindelser fra mine glade studentertidage lige efter 1968-oprøret på universitetet. Det var min salighed ikke effektivt!

Men jeg vil da meget gerne gøre hr. Holger K. Nielsen opmærksom på, at man sagtens kan have samarbejde med sit personale og alligevel træffe beslutningerne. Prøv at tænke på, hvis en kaptajn på et skib, der er tillagt ledelsesansvaret, beordrer folk i redningsflåderne, fordi man er ved at støde ind i et isbjerg. Og derefter skulle man mødes til et medarbejdermøde og stemme om, hvorvidt man skal sætte redningsflåderne i vandet eller ej! Sådan driver man ikke virksomhed i Danmark i dag. Man har et fornuftigt samarbejde med sine medarbejdere, men man har den endelige og afgjorte kompetence til at lede skuden i den rigtige retning, således at man også får truffet beslutningerne, for ellers sikrer vi i hvert tilfælde hverken vores pensioner eller vores arbejdspladser.

Charlotte Enevoldsen (CD):

SF rejser med denne forespørgsel en generel debat om demokrati i økonomien og i arbejdslivet. Demokrati er jo et lidt svært begreb. Det er et begreb, vi alle sammen hylder, men jeg tror ikke, det defineres ens af alle.

For mig at se underforstår SF i denne relation demokrati som retten til et arbejde og økonomisk demokrati. Der er ikke – desværre, vil nogle sige – ret til arbejde. Arbejdsløsheden er omsiggribende, og mange har ikke haft, og måske vil de heller aldrig nogen sinde få en reel tilknytning til arbejdsmarkedet. Men det ville dog være illusorisk at antage, at man kan etablere en ret til arbejde som en fundamental grundlovssikret ret.

Det er imidlertid kun rimeligt, at vi stræber efter, at så mange som muligt kan få del i arbejdslivet, at alle så at sige får en reel mulighed for at være med til at etablere det fundament, vi har brug for til vores velfærdssamfund. Men